

Sedmáci, protože jsme přišli o mluvnici ve čtvrtek a v pondělí kvůli prázdninám a Velikonocům, tak jsem vám to dala aspoň na povelikonoční úterý a sloh a literaturu tentokrát trochu ošidíme.

Z mluvnice jste však dostali testík v Zadání na MS Teams (ještě ani ten minulý – Nauka o významu slov – mi neposlali všichni), měl by se vám otevřít v **pondělí** (velikonoční) a **má být hotový do středeční půlnoci** (snad to bude fungovat, jak má) – tématem tohoto opakování je Nauka o obohacování slovní zásoby – kdo tyto testy nevyplní online, bude je pak psát po návratu do školy.

Práce na hodinu mluvnice:

1) Budeme teď do konce školního roku probírat učivo ze skladby – něco už známe od 5. třídy, ale spousta věcí tam bude nových. Snad to zvládneme i takto na dálku, pokud to nepůjde, pište a vymyslíme nějaké další možnosti.

Zavzpomínejte, co je to podmět a přísudek, pro připomenutí tohoto učiva nám dobře poslouží toto video:

<https://www.youtube.com/watch?v=x31iPJwL64>

2) Napište si do školního sešitu nejprve velký nadpis **SKLADBA** a poté menší nadpis:

Základní větné členy

Podmět – ptáme se: Kdo? Co?

- značíme Po

- podtrháváme rovnou čarou

Přísudek – ptáme se: Co dělá podmět?

- značíme Přs

- podtrháváme vlnovkou

Po Přs

Po Přs

př. Petr mi prál šťastnou cestu. Viktor byl celý měsíc nemocný.

Přs

Po

Po

Přs

Fialky bych si utrhla nejraději do vázy. (já) Roman bude přicházet každý den.

3) Opište (či vytiskněte a nalepte) tyto věty a určete v nich podměty a přísudky:

Na zemi ležel obal od sušenky. Děti hrály na dvoře domu fotbal.

Hledal tě tu nějaký člověk. Čekali bychom na tebe do devíti hodin.

Lucie a Alžběta nezaplatily zálohu na školní výlet. Věž kostela byla

vidět daleko. Housata a kachňata se batolila v zelené trávě.

Vyprávěli jsme si o Velikonocích. Louka je posetá květinami.

Nikdo mi nic nezakazoval. Malá Adélka dnes bude spát v kočárku.

VII. Český jazyk – mluvnice

(čtvrtek 16. 4.)

14. 4. 2020

1) Zkontrolujte si a opravte cvičení na podmět a přísudek, které máte mít ve školním sešitě:

- na **podmět** se ptáme kdo, co?, podtrháváme ho rovně, zkratka je Po, na **přísudek** se ptáme co dělá podmět?, podtrháváme ho vlnovkou, zkratka je Přs

Přs Po Po Přs

Na zemi ležel oba od sušenky. Děti hrály na dvoře domu fotbal.

Přs Po Přs Po

Hledal tě tu nějaký člověk. Čekali bychom na tebe do devíti hodin. (my)

Po Přs Po Přs

Lucie a Alžběta nezaplatily zálohu na školní výlet. Věž kostela byla

Po Přs

vidět daleko. Housata a kachňata se batolila v zelené trávě.

Přs Po Po Přs

Vyprávěli jsme si o Velikonocích (my). Louka je posetá květinami.

Po Přs Po Přs

Nikdo mi nic nezakazoval. Malá Adélka dnes bude spát v kočárku.

2) Minule jsme si zopakovali podmět a přísudek – v některých větách jsme podmět doplňovali, nebyl tam napsán, ale víme ho (píšu ho v závorce u věty). Dokonce existují věty, které nemají vůbec žádný podmět. Podle tohoto si dnes věty rozdělíme na více typů. Pročtete si text na s. 84 a žlutý rámeček na s. 85.

Zatím budeme věty dělit na dvojčlenné a jednočlenné (v učebnici jsou nazývány jako věty s podmětem a věty bez podmětu). My budeme spíše používat označení věta dvojčlenná a jednočlenná.

Věta dvojčlenná má podmět a přísudek – všechny věty z minula tedy byly dvojčlenné. Jako větu dvojčlennou nazýváme i takovou, kde je podmět nevyjádřený (podmět tam prostě existuje):

př. Zítra přijdeme ráno k vám. (my): podmět – my, přísudek – přijdeme – je to tedy věta dvojčlenná – značíme D (toto není oficiální značení – je to jen pro nás, abychom to nemuseli psát celým slovem)

Věta jednočlenná má jen přísudek, (podmět v ní neexistuje) – je to jakési neexistující ono (můžeme si ho označit $\emptyset$):

př. Celý den prší. (ve větě není nic, co by pršelo – je to neexistující $\emptyset$) věta jednočlenná – značíme J

Stýská se mu. (kdo, co se mu stýská? – neexistující $\emptyset$) věta jednočlenná – J

3) Do školního sešitu si napište zápis:

Věty jednočlenné a dvojčlenné

Věta dvojčlenná – má podmět (může být i nevyjádřený) i přísudek

př. Po celý den ho bolela hlava. podmět – hlava, přísudek – bolela – věta dvojčlenná (má dva základní větné členy) D

Věta jednočlenná – má pouze přísudek – podmět v ní neexistuje

př. Od lesa studeně foukalo. (kdo, co foukalo? – neexistující $\emptyset$) přísudek – foukalo – věta jednočlenná J

4) Písemně do školního sešitu udělejte 6 vět ze cvičení 85/2 podle tohoto vzoru, zbytek jen ústně:

Stýská se mu. ($\emptyset$) J

Nic se nestalo. D

5) Písemně do školního sešitu ještě 6 vět ze cvičení 85/3, zbytek také ústně – vzor: Příště vás nechá na pokoji. (on) D

Hlady mu kručelo v břiše. ($\emptyset$) J